

متقاضیان در غزنی:

جنگ جویان طالبان بدون نوبت و ثبت نام قبله پاسپورت می‌گیرند

شماری از متقاضیان پاسپورت در غزنی از شفاف نبودن روند توزیع پاسپورت و وجود وساطت‌های افراد طالبان شکایت دارند. این متقاضیان می‌گویند که غیرنظامیان باید ماه‌ها منتظر نوبت باشند و برای طی مراحل اسناد در صف‌های طولانی انتظار بکشند، اما جنگ‌جویان طالبان و آشنایان آنان بدون ثبت نام قبلی و رعایت نوبت، پاسپورت دریافت می‌کنند. آنان از مقام‌های طالبان می‌خواهند تا جلو وساطت‌ها را بگیرند و قانون را بالای همه یکسان تطبیق کنند. منابع اما می‌گویند که کارمندان اداره پاسپورت...

شکست اخلاقی طالبان

برخورد دوگانه طالبان با متهمان؟

پرونده‌های تجاوز جنسی این گروه بررسی نمی‌شود

پرونده رابطه‌های خارج از ازدواج و تجاوزهای جنسی طالبان در حدود نزدیک به دو سال گذشته، قطور است. فرماندهان و جنگ‌جویان این گروه در ولایت‌های مختلف به رغم اعمال محدودیت‌های دست‌وپاگیر علیه زنان، مرتکب تجاوزهای جنسی شده‌اند.

تفنگ‌داران ناشناس یک جوان را در پروان تیرباران کردند

۸ صبح، پروان: منابع محلی در پروان از کشته شدن یک جوان از سوی افراد مسلح ناشناس در این ولایت خبر می‌دهند. این رویداد یکشنبه شب، ۲۷ حمل، در روستای خواجه‌خیل، از مربوطات ولسوالی جبل‌السراج، به وقوع پیوسته است. این جوان محمد صادق نام داشت و افراد ناشناس او را پس از ادای نماز تراویح تیرباران کرده‌اند. به گفته منابع، صادق بعد از خواندن نماز تراویح با سه تن از دوستانش از مسجد بیرون می‌شود، اما آنان در مسیر رفتن به خانه با یک گروه پنج نفری مسلح روبه‌رو می‌شوند. افراد مسلح دستان هر سه تن را به پشت بسته و سپس صادق را در جا تیرباران کرده و دو تن دیگر را رها می‌کنند. تا کنون انگیزه این رویداد معلوم نیست. طالبان نیز هنوز در این مورد چیزی نگفته‌اند. گفتنی است که از چند ماه به این‌سو، ترورهای مرموز در مناطق مختلف ولایت پروان افزایش یافته است. چندی پیش نیز دو تن در رویدادهای جداگانه در این ولایت به‌گونه مرموز به قتل رسیدند.

کودکی در لوگر با داس به قتل رسید

بادام‌باغ شهر بل علم، مرکز این ولایت، به قتل رسیده است. بربنیاد خبرنگار، خانواده کودک کشته شده ساکنان اصلی ولایت پکتیا هستند و مردی که متهم به قتل کودک شده، از ولایت ننگرهار به لوگر آمده است. برپایه اطلاعات نشر شده، کودک در ابتدای رویداد زخمی بوده، اما به دلیل شدت جراحات در شفاخانه جان باخته است. گفته می‌شود که عامل رویداد از سوی طالبان بازداشت شده است. هنوز در مورد دلیل قتل فجیع این کودک چیزی گفته نشده است. اخیراً وقوع رویدادهای دلخراش جنایی در ولایت‌های مختلف افغانستان افزایش یافته است.

۸ صبح، لوگر: مسوولان محلی طالبان در لوگر می‌گویند که یک کودک یازده ساله در مرکز این ولایت از سوی یک مرد با داس کشته شده است. قوماندانی امنیه طالبان در لوگر با نشر خبرنامه‌ای گفته که کودک کشته شده زین‌الله نام داشت و ناوقت روز یکشنبه، ۲۷ حمل، در روستای

سازمان صحتی جهان: روزانه ۱۶۷ نوزاد در افغانستان جان می‌دهند

بربنیاد گزارش‌ها، افغانستان همواره به دلیل نبود تیم‌های آموزش دیده صحتی به‌ویژه در مناطق روستایی، گواه مرگ‌ومیر نوزادان پس از زایمان بوده است.

۸ صبح، کابل: شاخه افغانستان سازمان صحتی جهان اعلام کرده است که روزانه ۱۶۷ نوزاد در این کشور جان‌شان را از دست می‌دهند. این سازمان روز دوشنبه، ۲۸ حمل، در توییتی گفته که این تعداد از کودکان به علت ابتلا به بیماری‌های قابل پیش‌گیری می‌میرند. سازمان صحتی جهان خواستار اقدام فوری برای نجات جان نوزادان و بهبود سلامت مادران و کودکان در افغانستان شده است. این سازمان همچنان از صندوق بشردوستانه افغانستان (ای‌اچ‌اف) برای حمایت از آرایه خدمات صحتی به کودکان افغان ستایش کرده است.

بسته ماندن بازارچه‌های مشترک؟

ولسوالی‌های مرزی بدخشان از دسترسی به بازار محروم‌اند

فعالیت‌های بیولوژیک امریکا؛

نگرانی روسیه و بی‌توجهی جامعه جهانی

شاهراه کابل-قندهار در زابل به دلیل جاری شدن سیلاب مسدود شد

۸ صبح، زابل: منابع مردمی در ولایت زابل می‌گویند که در اثر بارنده‌گی‌های شدید در مسیر شاهراه کابل-قندهار در این ولایت، این شاهراه مسدود شده است. منابع روز دوشنبه، ۲۸ حمل، می‌گویند که سیل در ولسوالی شهر صفای ولایت زابل جاری شده است. صدها موتر و مسافر در دو طرف گیر مانده‌اند. گفتنی است که پیش از این نیز این شاهراه بارها به دلیل مشابه مسدود شده بود. این در حالی است که روز گذشته ریاست هواشناسی وزارت ترانسپورت و هوانوردی ملکی زیر مدیریت طالبان از وقوع باران شدید، برف‌باری، رعدوبرق و سرازیر شدن سیلاب در ۲۶ ولایت افغانستان هشدار داده بود.

ترازوی تزویر طالب

در شهر کابل بسیاری آدم‌هایی که میان سبدهای آشغال نان خشک و پس‌مانده برنج می‌جویند. پس‌مانده هتل‌ها، نان خشکی که بعد از روزها گردش در کراچی‌ها، آفتاب‌زده‌گی، ماندن در زیرزمین‌ها و پس‌خانه‌ها به جای آخور مواشی دوباره به ترازوها برگشته فروخته می‌شود، بخش قابل توجه غذای محرومان آن شهر است. پس‌مانده هتل‌های کلان گاهی در رستوران‌ها و هتل‌های کوچک بازتوزیع و فروخته می‌شود. خوراک چنان کم‌یاب است که تازه‌گی و پاک‌ی آن برای بخش بزرگی از جامعه نمی‌تواند دغدغه باشد. حفظ‌الصحه مواد غذایی در سراسر زنجیره عرضه رعایت نمی‌شود و متأسفانه کیفیت خوراکی‌ها بسیار پایین است. در سیستم انتقال، ذخیره و بسته‌بندی خوراک، میوه و سبزی حداقل امکانات وجود ندارد. استفاده از سردخانه و موت‌های یخچالی رایج/میسر نیست، برق و آب و سیستم فاضلاب وجود ندارد. مواد خوراکی از کشورهای دیگر با کیفیت بسیار پایین وارد می‌شود. خلاصه به دلیل فقر، بی‌دولتی و نبود امکانات زیربنایی، معیارهای معیشتی و بهداشتی در کشور چنان پایین است که به هر گوشه‌اش نظر بیندازی، با وضعیت نگران‌کننده مواجه می‌شوی. از این رو، مساله اصلی شهر کابل و کشور ما رعایت حفظ‌الصحه نیست، بلکه رعایت قانون است. مساله نبود دست‌کش نیست، بلکه نبود دولت است. مشکل وجود مگس و موی در آرد نیست، بلکه وجود دیوهای است که در سایه شوم‌شان گندم نمی‌روید، فرصت شغلی میسر نمی‌شود و آرد کم‌یاب شده است.

در این روزها شاروالی کابل زیر اداره طالبان کمپین مزورانه‌ای را زیر نام ارزیابی حفظ‌الصحه و تنظیم قیمت‌ها راه انداخته است تا گویا مشکل گران‌فروشی و ناپاکی را در مغازه‌ها، رستوران‌ها و مراکز تهیه و تولید مواد خوراکی رفع کند. در حالی که خود آن گروه منبع و عامل مشهور ناپاکی، فریب‌کاری و گرسنه‌گی است. حفظ‌الصحه با تبلیغ و تادیب به میان نمی‌آید، بلکه با آگاهی، دسترسی به منابع، فراوانی، آموزش و حکومت‌داری سالم میسر می‌شود. شهری که برق پایدار، ذخیره‌گاه‌های یخچالی، بدرفت، تشناب، آب آشامیدنی و مهم‌تر از آن فابریکه و فرصت شغلی نداشته باشد، حاکمانش نان را مسوولیت خدا تبلیغ کنند، پاکیزه‌گی را معادل اطاعت طالبانی بخوانند، مکتب و تعلیم را تکفیر کنند، تحصیل‌کرده‌گان را شکنجه و توهین نمایند، در آن شهر اگر همه ماموران و جنگ‌جویان «مارتی» تفتیش شوند، بازهم نمی‌توان غذای سالم و معیاری را به دست‌رخوان مردم رساند. بدتر از آن، مقام‌ها و مجریان طالب با اصول بهداشتی آشنا نیستند و با شیوه زنده‌گی، پوشاک و رفتارشان الگوهای ناسالم زنده‌گی شده‌اند. آنان در دفاتر خود تا سطح ریاست‌الوزرا تفدانی نگه می‌دارند، با پای بی‌جوراب و چپک‌پوش هر جا گشت‌وگذار می‌کنند، در مساجدشان استفاده از صابون و مایع دست‌شویی رایج نیست و بیشترشان بعد از استنجا دست‌ان خود را با صابون نمی‌شویند، موی ناشسته و غیرصحی دارند و به هر گوشه زنده‌گی‌شان نگاه کنی، نشانه‌های عقب‌مانده‌گی بهداشتی و نشانه‌های بی‌خبری از زنده‌گی مدنی را می‌توان آشکارا دید. کمپین چین‌افزایی برای پاکیزه‌گی شهر و آموزش آداب زنده‌گی، تزویر و تبلیغات فریب‌کارانه است. مهم‌تر از این، دستگاه و اداره مدعی اصلاح جامعه، باید خودش منبع شر و آلوده‌گی نباشد. نیرویی که با سیاست‌هایش محرومیت و نادانی را در جامعه تکثیر می‌کند و مانع ترقی و آرامش می‌شود، نمی‌تواند با قلب و ذهن مردم رابطه برقرار کند و حمایت جامعه را برای تطبیق برنامه‌های اجتماعی مثبت به دست آورد. بازاریان از آنان دورویی و تزویر می‌آموزند، راه فرار از دستور و قواعد را پیدا می‌کنند، اما تغییر نمی‌کنند.

کنترل وزن و گران‌فروشی نیز با روش طالبانی ممکن نیست؛ چرا که گروه طالبان خود مشغول زورگیری است. نیرویی که ترازوی قانون را شکسته و با میله تفنگ اعلام کرده باشد که جز فرمان و سلیقه طالب هیچ ترازویی برای تشخیص نیک و بد وجود ندارد، چگونه می‌تواند مغازه‌به‌مغازه سر زده و وزن و قیمت اجناس را نظارت کند؟ گروهی که در گرفتن عشر جبری از اموال مردم، انحصار مقام‌های دولتی و عواید ملی، تخصیص بودجه و تعیین مالیات هیچ‌گاه با مردم مشوره نکند و به هیچ مرجعی پاسخ نگوید، چگونه می‌تواند انصاف را در بازار رایج سازد؟ با ترازوی تزویر، نمی‌توان انصاف و عدالت را تأمین کرد.

محدودیت علیه زنان؛

گروه جی-۷ مخالفت خود را با تصمیم‌های اخیر طالبان ابراز کرد

کابل: وزیران خارجه هفت اقتصاد بزرگ جهان (جی-۷) در نشست تحت عنوان «افغانستان و آسیای مرکزی» مخالفت شدید خود را با محدودیت‌های روزافزون طالبان بر حقوق بشر و آزادی‌های بنیادی شهروندان افغانستان به‌ویژه زنان و دختران، ابراز کرده‌اند.

وزارت امور خارجه جاپان روز دوشنبه، ۲۸ حمل، با نشر اعلامیه‌ای گفته است که در این نشست، هایشی یوشیماسا، وزیر خارجه این کشور، نگرانی‌های جدی خود را در مورد وخامت وضعیت حقوق بشر در افغانستان ابراز داشته است. او تصمیم‌های اخیر طالبان به شمول محدودیت بر حقوق بشری، به‌ویژه حقوق زنان را «قویاً تکیه» کرده است.

هایاشی بر لزوم «تعامل مستمر و مستقیم با

طالبان» و در عین حال تداوم کمک‌رسانی به مردم افغانستان نیز تأکید کرده است. بر پایه اطلاعات این اعلامیه، وزیران امور خارجه گروه جی-۷ گفته‌اند که باید به طالبان پیام واحد بفرستند تا از مبدل شدن افغانستان به «پناه‌گاه امن تروریستان» جلوگیری شود.

به گفته آنان، طالبان باید به کارمندان بشری دسترسی بدون مانع بدهند تا آنان بتوانند کمک‌ها را به نیازمندان توزیع کنند. این در حالی است که طالبان با صدور فرمان‌های بی‌دری، محدودیت‌های زیادی را بر زنان و دختران وضع کرده‌اند.

دختران از رفتن به مکتب و دانشگاه منع شده و زنان نیز اجازه کار کردن در موسسه‌های داخلی و خارجی را ندارند.

ازدحام در بانک؛

۱۸ طالب در زابل توسط طالبان دیگر لتوکوب شدند

کابل: منابع محلی در ولایت زابل می‌گویند که ۱۸ طالب توسط جنگ‌جویان دیگر این گروه در یکی از بانک‌های این ولایت لتوکوب شده‌اند. منابع روز دوشنبه، ۲۸ حمل، می‌گویند که به دنبال ازدحام در صف یکی از بانک‌ها در شهر قلات، مرکز ولایت زابل، طالبان باهم درگیر شده‌اند. به گفته منابع، طالبانی که به بانک رفته بودند، از زور استفاده کردند و دیگر طالبان با آن‌ها مقابله

کرده و درگیری میان آن‌ها رخ داد. گفته می‌شود که معاشات کارمندان دولتی در این ولایت به حسابات‌شان واریز شده و دلیل ازدحام در بانک نیز همین موضوع بوده است. گفتنی است که درگیری میان اعضای طالبان موضوع تازه‌ای نیست. پیش از این نیز جنگ‌جویان این گروه در نقاط مختلف کشور باهم درگیر شده‌اند.

وست در دیدار با مقام‌های پیشین افغان:

راه ترجیحی گفت‌وگو است نه خشونت

کابل: تام وست، نماینده امریکا در امور افغانستان، از دیدار با شماری از مقام‌های حکومت پیشین و فعالان جامعه مدنی در ترکیه خبر داده است.

وست دوشنبه‌شب، ۲۸ حمل، در رشته‌توییتی نگاشته است که در این گفت‌وگوها در مورد چالش‌ها و مشارکت جامعه بین‌المللی در افغانستان بحث شده است.

او همچنان افزوده است: «موضوع دیگر این بود که باید یک راه مسالمت‌آمیز رو به جلو وجود داشته باشد. گفت‌وگو راه ترجیحی است نه خشونت.» تام وست یکبار دیگر تأکید کرده است که امریکا «از گفت‌وگو بین افغان‌ها برای تعیین آینده کشورشان حمایت می‌کند.»

نماینده ویژه امریکا در امور صلح افغانستان همچنان افزوده که در این دیدار برخی از رهبران افغان و اعضای جامعه مدنی، نگرانی‌های جدی‌شان را در خصوص وضع محدودیت‌های طالبان بر زنان با وی شریک ساخته‌اند.

روز پنج‌شنبه، ۲۴ حمل، نیز تام وست، نماینده ویژه امریکا برای افغانستان، با اعضای «مجمع فکر آینده افغانستان» که شامل شماری از اعضای حکومت پیشین افغانستان، فعالان حقوق زن، فعالان مدنی و بزرگان قبایل می‌شوند، در دوحه دیدار کرده بود. پس از این دیدار، وست مدعی شد که همه شرکت‌کننده‌گان این نشست از گفت‌وگو به‌عنوان راه‌حل چالش‌های کنونی افغانستان حمایت و با مبارزات مسلحانه مخالفت کرده‌اند.

پیکر اکمل امیر پس از یک هفته در کاپیسا به خاک سپرده شد

۸صبح، کاپیسا: منابع محلی در ولایت کاپیسا می‌گویند که پیکر اکمل امیر، فرمانده ارشد جبهه آزادی، پس از یک هفته در این ولایت به خاک سپرده شده است.

منابع در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گویند که پیکر فرمانده امیر ساعت ۵:۰۰ عصر دوشنبه، ۲۸ حمل، در منطقه سربندبالای ولسوالی حصه اول کوهستان دفن شده است. به گفته منابع، طالبان مانع اشتراک افراد بیشتر در مراسم تشییع جنازه این عضو جبهه آزادی شدند.

منابع تصریح می‌کنند که هرچند در مراسم به خاک‌سپاری فرمانده امیر حدود ۱۰۰ تن اشتراک کرده بودند، اما طالبان مردم را متفرق کرده و هشدار دادند که به خانه‌های خود برگردند.

یکی از اشتراک‌کننده‌گان مراسم خاک‌سپاری در صحبت با روزنامه ۸صبح گفت: «طالبان همچنان مانع تصویربرداری از مراسم خاک‌سپاری شده و حتی چند نفر را که می‌خواستند از این مراسم ویدیو بگیرند، مورد لت‌وکوب قرار دادند.»

فرمانده اکمل امیر، با دست‌کم شش تن از افراد تحت امرش دوشنبه‌شب، ۲۱ حمل، در پی درگیری با طالبان در ولسوالی شتل ولایت پنجشیر کشته شد.

از آن زمان تا کنون، طالبان جسد او را به خانواده‌اش تسلیم نکرده بودند.

اکمل امیر از فرماندهان نیروهای ویژه حکومت پیشین بود که پس از سقوط نظام جمهوری به پنجشیر رفت. او در آغاز به جبهه مقاومت ملی و سپس به جبهه آزادی پیوست.

موسسه پن به آسیب‌دیده‌گان جنگ در کاپیسا پول نقد توزیع کرد

۸صبح، کاپیسا: مسوولان ریاست مهاجرین و عودت‌کننده‌گان طالبان در ولایت کاپیسا می‌گویند که به ۴۶۲ خانواده متضرر ناشی از جنگ‌های ۲۰ سال اخیر در این ولایت، از سوی موسسه «پن»، پول نقد توزیع شد.

یک منبع از ریاست مهاجرین زیر کنترل طالبان در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گوید که این کمک روز یک‌شنبه، ۲۷ حمل، در دره‌افغانیه ولسوالی نجراب توزیع شده است.

براساس اطلاعات، برای هر خانواده متضرر در این ولسوالی از ۱۴ تا ۵۲ هزار و ۸۸۰ افغانی پول نقد توزیع شده است.

گفتنی است که پیش از این، باشندگان کاپیسا ادعا کرده بودند که افراد طالبان به بهانه بازسازی خانه‌های آسیب‌دیده‌گان، خانه‌های کهنه خود را ترمیم و نوسازی می‌کنند.

به گفته آنان، طالبان در فهرست آسیب‌دیده‌گان تنها نام‌های جنگ‌جویان و افراد وابسته به خود را شامل کرده‌اند.

مقام‌های محلی طالبان در کاپیسا اما با رد ادعای خویش‌خوری در این پروژه، گفته‌اند که همه خانه‌هایی که قرار است بازسازی شود، مربوط غیرنظامیان است.

برخورد دوگانه طالبان با متهمان؛

پرونده‌های تجاوز جنسی این گروه بررسی نمی‌شود

پرونده رابطه‌های خارج از ازدواج و تجاوزهای جنسی طالبان در حدود نزدیک به دو سال گذشته، قطور است. فرماندهان و جنگجویان این گروه در ولایت‌های مختلف به رغم اعمال محدودیت‌های دست‌وپاگیر علیه زنان، مرتکب تجاوزهای جنسی شده‌اند. پیش از این منابع محلی در ولایت سرپل به روزنامه ۸ صبح گفته‌اند که دو طالب مسلح شب نهم حوت سال گذشته خورشیدی در روستای خانقاه ولسوالی سوزمه‌قلعه این ولایت بر یک زن و دو دخترش تجاوز جنسی کرده‌اند.

۸ صبح، کابل

این بر ما تاثیر می‌کند.»

پرونده رابطه‌های خارج از ازدواج و تجاوزهای جنسی طالبان در حدود نزدیک به دو سال گذشته، قطور است. فرماندهان و جنگجویان این گروه در ولایت‌های مختلف به رغم اعمال محدودیت‌های دست‌وپاگیر علیه زنان، مرتکب تجاوزهای جنسی شده‌اند. پیش از این منابع محلی در ولایت سرپل به روزنامه ۸ صبح گفته‌اند که دو طالب مسلح شب نهم حوت سال گذشته خورشیدی در روستای خانقاه ولسوالی سوزمه‌قلعه این ولایت بر یک زن و دو دخترش تجاوز جنسی کرده‌اند. منابع در آن زمان ادعا کردند که این دو جنگجوی طالبان «نادر و طاهر» نام دارند. به گفته آنان، یکی از آن‌ها خواهرزاده و دیگری باجه والی طالبان در سرپل بوده است. از این زن و دخترانش در آن زمان نوار تصویری نیز در رسانه‌های اجتماعی به صورت گسترده بازتاب یافت. در آن نوار، زن قربانی تجاوز جنسی ادعا کرد که طالبان دست‌ها و پاهای او و دخترانش را بسته و تا صبح بالای‌شان تجاوز کرده‌اند.

علاوه بر این، در زمستان سال گذشته خورشیدی، دو محافظ ولسوال طالبان برای ولسوالی روی‌دوآب ولایت سمنگان بر دو دختر جوان تجاوز جنسی کردند و سپس قربانیان را به قتل رساندند. طالبان آن دو دختر را در مقابل چشمان خانواده‌های‌شان سر بریدند.

این در حالی است که شماری از شهروندان کشور از محاکمه‌های صحرایی طالبان انتقاد می‌کنند. آنان می‌گویند که این گروه به دلیل‌های واهی مردم را محاکمه صحرایی می‌کنند و در محضر عام شلاق می‌زنند، اما افراد خودشان را بدون محاکمه و بازپرس حتا با سند و ثبوت بازداشت و سپس بدون طی مراحل محاکماتی و مجازات، از بند رها می‌شوند.

شمس‌الله شریعتی، باشنده شهر کابل، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «ما طالع نداریم، نه از جمهوریت طالع کردیم و نه از امارت. هر دو مصروف عیاشی هستند و افراد خودشان در عشرت است و مردم در فقر و تباهی. اگر قانون است، شریعت است، هر چه است، تنها سر غریب تطبیق می‌شود. به قدرت‌مندان و زورمندان هیچ قانون و قاعده‌ای نیست.»

همچنان شمسبه (نام مستعار) از زنان معترض، طالبان را به ریاکاری متهم می‌کند. او می‌گوید: «این مردم [طالبان] چنان در فساد غرق شده‌اند که دست از پا نمی‌شناسند. هر روز یک فقره [فساد] می‌کنند، اما همچنان در جامه تزویر و ریا زنان را در بند نگه داشته‌اند و خودشان مصروف عیش‌ونوش هستند. زن سوم و چهارم می‌گیرند، زنا می‌کنند، لواطت می‌کنند، اما خودشان هم قانون هستند و هم شریعت. هیچ کسی نیست که از آنان پرسان کند. این‌جا است که صدای زنان برحق است و دروغ‌های طالبان زیر نام شریعت ترس از شهوت لجام‌گسیخته است که نمی‌توانند بر نفس خود کنترل داشته باشند.»

طالبان در جریان ۱۰ ماه گذشته ده‌ها زن و مرد را به اتهام رابطه خارج از ازدواج و صحبت تلفنی در محضر عام مجازات کرده‌اند. پیش از این نیز بارها خبرهایی منتشر شده که نشان می‌دهد فرماندهان و جنگجویان طالبان بر زنان و دختران تجاوز جنسی کرده‌اند و همچنان شمار زیادی از آنان در هنگام رابطه خارج از ازدواج بازداشت شده‌اند. براساس وقایع ثبت‌شده در روزنامه ۸ صبح، ده‌ها مورد رابطه خارج از ازدواج و تجاوز جنسی این گروه به ثبت رسیده است. این در حالی است که شماری از مقام‌های طالبان پیوسته رژیم خود را «بهترین نظام» می‌خوانند و از مخالفان این گروه می‌پرسند که برای چه هدفی در برابر آنان، می‌جنگند.

از نماینده‌گان این ولایت در مجلس نماینده‌گان پیشین نیز داشت. به گفته منبع، او در تبانی با این عضو پارلمان، سالیان زیادی در استخراج و قاچاق معادن لاجورد در ولسوالی کران‌ومنجان این ولایت دست داشت. منبع تاکید می‌ورزد که او هم‌زمان با گروه طالبان و «شخص امان‌الدین و فصیح‌الدین» رابطه تنگاتنگ داشت و اکنون در سایه حاکمیت این دو مقام طالبان آزادانه به قاچاق و استخراج معادن و زورگیری و باج‌گیری ادامه می‌دهد.

از این پیش‌منابع در ۱۴ حمل سال روان خورشیدی به روزنامه ۸ صبح گفتند که مولوی مزمل، مسوول کلینیک صحتی ولسوالی وردوج و خسربره مولوی امان‌الدین، والی طالبان در بدخشان، بالای یک کارمند صحتی زیر دستش به نام شکریره، پس از دادن داروی بیهوشی تجاوز جنسی کرده است. این دختر جوان پس از به هوش آمدن، متوجه شده که بر او تجاوز شده و دست به خودکشی زده است. طالبان پدر او را نیز در زمان جمهوریت کشته بودند. آن دختر مسوولیت سرپرستی خانواده نه‌نفری را برعهده داشت.

در همین حال، محمد شریفی، یکی از حامیان خارج‌نشین طالبان، در جریان یک برنامه توئیتر اسپس از برخی سخنگویان این گروه در مورد رفتار دوگانه با متهمان انتقاد کرده است. او نام‌های چندین عضو طالبان را که به اتهام رابطه خارج از ازدواج و «لواطت» متهم‌اند، فاش ساخته است. این شخص که در صحبت‌هایش از خود به‌عنوان «شریفی صاحب» یاد می‌کند، می‌گوید: «در قندهار یک شخص به نام حق‌بین، از افراد خاص والی صاحب [والی طالبان برای قندهار] شما کل‌تان خبر هستید او به [اتهام] زنا بالای سه زن دست‌گیر شد. در قندهار سایر مجرمین را به استدیوم آوردند، سزا دادند، اما او نبود. وقتی سزا می‌دهید، به همه سزا بدهید. خسربره سکه والی قندهار به [اتهام تجاوز] بر دختر گرفته شد. او به استدیوم آورده نشد. در لوگر به‌شکل علنی به این رقم مردم سزا داده شد، به کابل سزا داده شد. آن حقانی [برادر عالم‌گل حقانی، رئیس قبلی پاسپورت] که همراه زن‌ها گرفتار شده بود، آزاد شد. در ولایت ارزگان یک قوماندان جنگی در لواطت گرفتار شد، در صفحه خود نشر کردم، از قطر برایم رنگ زدند که شریفی صاحب این را نشر نکن. من [طالبی که زنگ زده] برایت عذر می‌کنم،

قاری قدیر بدخشی نام می‌برند و تاکید می‌کنند که او از «دوستان گرمابه و گلستان» رییس ستاد ارتش طالبان و والی این گروه برای بدخشان است. براساس ادعای منابع، این شخص با استفاده از نام طالبان، دختران و زنان را مجبور به تن دادن به خواست‌های جنسی خود می‌سازد. بربنیاد ادعای منابع، نهادهای استخباراتی طالبان در بدخشان از این موضوع آگاه‌اند، اما به دلیل رابطه صمیمانه او با رییس ستاد ارتش طالبان و والی این گروه در بدخشان، وی را مورد پی‌گرد قرار نمی‌دهند.

در همین حال یک منبع موثق با ارسال نوار تصویری به روزنامه ۸ صبح، می‌گوید: «این شخص را که می‌بینید، قاری قدیر نام دارد. از مجاهدین معیشتی بدخشان و نفر خاص قاری فصیح‌الدین است. قبلاً به جرم زنا با دو دختر توسط استخبارات بدخشان گرفتار شد و مردم خواهان تطبیق شریعت بالای این آدم بودند، اما بدبختانه نه شریعت تطبیق شد و نه جزا داده شد. فقط دو ماه برایش مهمانی‌های چرب‌چرب دادند و از این‌که رفیق شخصی قاری فصیح‌الدین، لوی‌درستیز طالبان و مولوی امان‌الدین، والی طالبان در بدخشان بود، رها شد.» منبع می‌افزاید: «حالا بیایید شما از عدالت عمری طالبان بگویند. این آدم نفر خاص امارت [طالبان] است، از بند رها و دوباره مسلح بالای مردم حاکم شده تا چندین دختر دیگر را بی‌عفت کند.»

همچنان یک منبع دیگر ادعا می‌کند که این فرد از نزدیکان فصیح‌الدین فطرت، رییس ستاد کل ارتش طالبان در بدخشان است. به گفته این منبع، او در زمان جنگ این گروه با نیروهای امنیتی پیشین، به جنگجویان طالبان امکانات مالی فراهم می‌کرد. این منبع می‌افزاید که قاری قدیر بدخشی در زمان جمهوریت رابطه نزدیک با یکی

طالبان در بیشتر از ۲۰ ماه گذشته، علاوه بر محروم ساختن زنان از حق آموزش، تحصیل و کار، ده‌ها زن را به اتهام رابطه خارج از ازدواج به دادگاه‌های صحرایی کشانده‌اند. اعضای این گروه بارها ادعا کرده‌اند که «احکام شرعی» بالای همه شهروندان یک‌سان تطبیق می‌شود. با این حال، گزارش‌هایی وجود دارد که طالبان در این زمینه‌گزینه‌های عمل کرده‌اند. طبق گزارش‌ها و بررسی پرونده‌ها، ده‌ها فرمانده مشهور طالبان در هنگام رابطه خارج از ازدواج بازداشت و بدون محاکمه و مجازات، از بند رها شده‌اند. روزنامه ۸ صبح پیش از این در گزارش‌های متعددی براساس اطلاعات منابع موثق پرونده‌های روابط خارج از ازدواج فرماندهان طالبان را منتشر کرده است. این روزنامه به‌تازگی به یک نوار تصویری دست یافته که نشان می‌دهد یکی از نزدیکان فصیح‌الدین فطرت، رییس ستاد کل ارتش طالبان، در بدخشان در حالی دست به آزاروآذیت جنسی می‌زند که حدود دو ماه پیش در هنگام رابطه خارج از ازدواج از سوی استخبارات این گروه بازداشت شده بود، اما بدون محاکمه و مجازات از بند رها شده است.

منابع موثق محلی با ارسال نوارهای تصویری ادعا می‌کنند که یکی از محافظان و نزدیکان فصیح‌الدین فطرت، رییس ستاد کل ارتش طالبان، با استفاده از امکانات دولتی و نزدیکی با این مقام طالبان، شماری از دختران و زنان را وادار به رابطه خارج از ازدواج با خود می‌سازد. این نوار تصویری نشان می‌دهد که یک مرد با ریش دراز و پروت‌های تراشیده، طرف مقابلش را با ادبیات «نامناسب» مخاطب قرار می‌دهد و از او خواست جنسی دارد. او با نشان دادن برخی از اعضای بدنش، به‌شدت احساساتی می‌شود و از طرف مقابل نیز می‌خواهد که کار او را انجام دهد. منابع از این شخص به نام

شورای علمای پنجشیر؛

خاین یا احق مفید؟

یوسفی

روز دوشنبه، ۲۸ حمل ۱۴۰۲، گروه‌هایی‌ای در ولایت پنجشیر به ابتکار شورای علمای طالبان در این ولایت برگزار شد که در آن ده‌ها تن از ملاها از سراسر پنجشیر و همچنین صدها تن از سایر ائمه جامعه شرکت ورزیده بودند. در پایان این همایش، شورای علمای پنجشیر فتوایی صادر و قاطعانه حمایتش را از رژیم طالبان اعلام کرد.

نویسنده‌گان این فتوا که به امضای ملاهای شرکت‌کننده در این نشست رسیده، حاکمیت طالبان را «حکومت ناب اسلامی» خوانده و هر گونه شورش علیه آن را بغاوت شمرده‌اند. براساس این فتوا، از آن‌جایی که طالبان در حال حاضر اداره کشور را در دست دارند و با استفاده از شیوه «تغلب» قدرت را تصاحب کرده‌اند، حکومت‌شان مشروعیت دارد. از نظر شورای علمای پنجشیر، یکی از راه‌های کسب مشروعیت، استفاده از زور برای گرفتن قدرت است و در چنین حالتی، نیاز به «بیعت و رضایت مردم» نیست. از نظر این شورا، فعالیت‌های «جبهه مقاومت» مصداق بغاوت و شورش علیه نظام ناب اسلامی است و باید سرکوب شود.

گفته می‌شود که شورای علمای پنجشیر زیر نظر مستقیم ملا هبت‌الله آخوندزاده کار و فعالیت و بودجه و امکانات مالی را نیز از دفتر رهبر طالبان دریافت می‌کند. رهبر طالبان در دیدارهای متعدد با اعضای این شورا، ضمن اعلام حمایت بی‌دریغ از نقش و کارکرد شورای یادشده در پنجشیر، از آن‌ها خواسته «مسئولیت شرعی و دینی» خود را به جا آورند و مردم را به اطاعت از رژیم طالبان وادار کنند. این شورا در عزل و نصب‌ها در حکومت محلی طالبان در پنجشیر دخالت دارد و به والی این گروه در زمینه‌های مختلف مشوره می‌دهد.

پس از آن که طالبان، پنجشیر را در اواسط سنبه ۱۴۰۰ تصرف کردند، برنامه‌های زیادی را در

عرصه‌های مختلف روی دست گرفتند. آن‌ها یکی از اولین اقدام‌هایی که به آن دست زدند، تشکیل شورای علمای پنجشیر بود. طالبان به‌درستی درک کرده بودند که با ابزار قرار دادن ملاهای پنجشیر، به نیکویی می‌توانند به اهداف خود برسند و زودتر می‌توانند زمینه را برای حکمرانی بی‌دردسر خود فراهم آورند.

نقش تاثیرگذار ملاها در پنجشیر، همچون بسیاری از مناطق دیگر کشور که مردم دید سنتی نسبت به دین دارند، انکارناپذیر است. آنان می‌توانند با استفاده از آیت و حدیث، به‌آسانی مردم را به سوی حمایت از طالبان سوق دهند. در کنار این‌که نفوذ ملاها در میان مردم ریشه‌دار است، این نکته را نیز نباید از یاد برد که مردم نیز در حالت بیچاره‌گی قرار دارند و ناچارند با وضعیت موجود کنار بیایند و برای بقای خود ناگزیرند با حاکمیت طالبان مامشات کنند. ملاهای پنجشیری هوادار طالبان به‌خوبی از ناگزیری و استیصال مردم آگاه‌اند و همین مساله سبب شده که با جرئت بی‌مانند در میان مردم برای طالبان کمپین کنند و افکار عمومی را نسبت به حاکمیت این گروه آماده بسازند.

ریاست شورای علمای پنجشیر به دست مولوی قیام، از دوستان نزدیک نورالدین عزیز، وزیر تجارت و صنایع طالبان، است. مولوی قیام که از قریه دشت‌ریوت ولسوالی حصه اول پنجشیر است، در دهه‌های ۸۰ و ۹۰ میلادی در مدرسه‌های پاکستان درس خوانده و از همان زمان با بعضی افراد شاخص طالبان در ارتباط بوده است. او در زمان ظهور طالبان در سال ۱۹۹۴ تلاش کرد مردم را به پیروی از این گروه قانع کند، اما تلاش‌هایش با ناکامی مواجه شد. این بار اما بخت با او یاری کرد و طالبان توانستند دره را تسخیر کنند و او از افراد مورد اعتماد رهبر طالبان در پنجشیر شود.

جالب‌ترین نکته این است که بسیاری از اعضای شورای علمای طالبان در پنجشیر همان افرادی‌اند که عضویت

شورای علمای احمد مسعود را داشتند و برای او فتوای قیام و مقاومت می‌دادند، اما با سقوط پنجشیر به‌سرعت رنگ عوض کردند و هوادار دوآتشه امارت طالبانی شدند. آیا آن‌ها از اول با طالبان در ارتباط بودند و با نزدیک شدن به احمد مسعود می‌خواستند ذهن وی را نسبت به بعضی حقایق مشوب کنند، یا این‌که ممکن است یک‌شنبه ۱۸۰ درجه تغییر جهت داده باشند؟

شورای علمای طالبان در پنجشیر از زمان تاسیس تا کنون، کوشش‌های زیادی به کار بسته تا حاکمیت طالبان را در این ولایت تحکیم ببخشند و در این راه از ابزارهای گوناگون استفاده کرده است. صدور فتوای دینی، آخرین کاری است که این شورا به آن دست زده تا پایه‌های حاکمیت طالبان را در این ولایت استوارتر از قبل کند و چالش‌های احتمالی را به صفر برساند.

برای رعایت انصاف این را هم باید گفت که در میان اعضای شورای علمای پنجشیر افرادی هم هستند که احتمالاً در باطن اعتقاد و ارادتی به امارت طالبانی ندارند، اما برای فعلاً همراهی با طالبان را برای کسب مصونیت و دفع آسیب‌های احتمالی به مصلحت خود و مردم می‌دانند. استدلال‌شان این است که ما ناگزیریم با نظامی که با قهر و غلبه زمام امور را در دست گرفته، وارد تعامل شویم تا شاید بتوانیم با جلب اعتماد آن‌ها برای دفاع از حقوق مردم گام‌هایی برداریم. این عده می‌گویند که در حال حاضر بدیلی برای طالبان وجود ندارد و جبهه مقاومت هم عملاً به بن‌بست رسیده و دست به هیچ ابتکاری نمی‌زند؛ بنابراین، معقول‌ترین شیوه این است که با طالبان وارد بده‌بستان شویم و در مقابل حمایتی که از آن‌ها انجام می‌دهیم، خواست‌های مشروع و معقول مردم را با آن‌ها در میان بگذاریم. این اشخاص مدعی‌اند که این شیوه تعامل تا کنون جواب داده و آنان قادر شده‌اند در مواردی در رفتار طالبان با مردم اصلاح بیاورند.

شکست اخلاقی طالبان

ج. راستین

پیشین بودند و در چند مورد اسیران این جبهه را به بی‌رحمانه‌ترین شکل ممکن تیرباران کرده بودند، فرمانده خالد با نشر عکس جمعی از همراهان و اسیران جنگی، خود و جبهه مقاومت را پاینده به رفتار روفاانه با اسیران جنگی دانست و از امنیت و مصونیت کامل آنان خبر داد. اما این حرکت اخلاقی، در چنان شرایط التهایی و آشفته، همه را تحت تاثیر قرار داد، به جز طالبان که به شکنجه و کشتارشان ادامه دادند و سهمی از این کلاس درسی نبردند.

دوم: در جدی ۱۴۰۱، فرمانده خیرمحمد خیرخواه اندرایی، از فرماندهان نامدار جبهه مقاومت که خود منصوب پولیس در حکومت پیشین بود، در یک درگیری طولانی و نفس‌گیر کشته شد. فرمانده اندرایی رفتارهای الهام‌بخشی از خود برجا گذاشت که هر کدام می‌تواند شیون اخلاقی جبهات مخالف طالبان را به نمایش بگذارد. فرمانده خیرخواه در جریان مبارزه دوساله‌اش در کوه‌پایه‌های هندوکش، چند مصاحبه با رسانه‌های جهانی انجام داد و چند نوار صوتی و تصویری منتشر کرد. مستند رسانه ایرانی از کوه‌پایه‌های هندوکش، صحنه‌ای از رفتار خیرخواه را نمایش می‌داد که تفنگی بر شانه داشت و پرنده‌ای بر دستش نشسته بود. او پرنده را رها کرد و گفت: «برو آزاد استی». این حرکت، جنگ ضد طالبانی را شفافیت‌سازی کرد که جنگ می‌تواند «برای صلح» باشد.

در نوار دیگری خیرخواه گفته بود: «تا روزی به مبارزه ادامه می‌دهیم که دختران و خواهران ما بتوانند درس بخوانند.» این عقیده یک نظامی جنگ‌جو در مورد حق آموزش زنان را نشان می‌داد و الهام‌بخش بود.

سوم: بامداد سه‌شنبه، ۲۱ حمل ۱۴۰۲، در یک درگیری رزمنده‌گان جبهه آزادی با طالبان در سالنگ، بصیر اندرایی، منسوب نیروهای ویژه دولت پیشین و از

در این شکی نیست که گردهمایی اخیر ملاهای طالبان در پنجشیر و صدور فتوای شرعی علیه مخالفان نظامی این گروه، به مشوره ملا هبت‌الله آخوندزاده برگزار و انجام شده است. بنابراین، برگزاری این گردهمایی کوششی است از سوی طالبان برای قلع‌وقمع کامل مخالفان طالبان در پنجشیر. از همان روزی که طالبان به پنجشیر پا گذاشته‌اند، هرگز یک لحظه بیکار ننشسته‌اند و پیوسته در تلاش بوده‌اند که استقرار حاکمیت خود را در این دره تقویت کنند. برگزاری

این همایش را نیز می‌توان در این راستا ارزیابی کرد. گروه‌هایی همچون طالبان برای تقویت جایگاه خود به مستندات دینی چنگ می‌زنند و از تبلیغات دینی بهره‌برداری می‌کنند، اما ناگفته معلوم است که طالبان اهداف استراتژیک و سیاسی دارند و از آموزه‌های دینی فقط به خاطر مشروع جلوه دادن اعمال خود استفاده ابزاری می‌کنند. در این میان، شماری از ملاها یا از روی غفلت و بی‌خبری از بازی‌های سیاسی و یا به خاطر تامین منافع مادی خود حاضرند برای هر کار این گروه توجیه دینی بترانند.

اگر بخواهیم در مورد نقش ملاها در تاریخ معاصر کشور به‌صورت کل قضاوت کنیم، باید اذعان کنیم که روی‌هم‌رفته این قشر اجتماعی همواره از جریان‌های ارتجاعی حمایت کرده و در برابر حرکت‌های پیش‌روانه و روشن‌گرانه سد ایجاد کرده است. در جهت کوشش برای اصلاح مناسبات اجتماعی، سیاسی و فرهنگی موجود، باید نقش مخرب اکثریت ملاها برجسته ساخته شود و باید نسل‌های آینده این را بدانند که قشر ملا و روحانی در غالب اوقات، در عقب‌نگه‌داشتن جامعه از هیچ تلاشی مضایقه نکرده است.

در هر حال، شورای علمای طالبان در پنجشیر یکی از نهادهای موثر محلی است و می‌تواند برای تامین منافع جامعه نقش ایفا کند. این‌که آیا این نهاد می‌تواند برای تامین منافع مردم کار کند یا آن‌که در نقش جاده‌صاف‌کن دشمن عمل خواهد کرد، گذشت زمان آن را به‌درستی آشکار خواهد کرد. تا کنون شواهد و قراین نشان می‌دهد که ملاهای عضو این شورا از دو حالت خارج نیستند: یا به آرمان‌های جامعه خود خاین‌اند و به‌عنوان ستون پنجم عمل می‌کنند و یا این‌که احق مفید هستند و از روی بلاهت در راستای اهداف دیگران گام برمی‌دارند، اما خودشان فکر می‌کنند که کار درست و معقول انجام می‌دهند.

فرماندهان نامدار ضد طالبان، با پنج هم‌سنگرش کشته شد. نوارهای صوتی و تصویری از جریان مبارزه دوساله این فرمانده و مصاحبه‌های موجود در آرشیف رسانه‌ها،

مربوط به مبارزات ضد تروریسم دوره‌های قبل، درس‌های عمده اخلاق و فداکاری را به نمایش می‌گذارند. چند روز قبل از کشته شدن، فرمانده بصیر اندرایی در صحبتی گفته بود: «ما برای آرامش نسل بعد از خود مبارزه می‌کنیم.» در شرایطی که طالبان با وضع شدیدترین محدودیت‌های اجتماعی و سلب آزادی‌های فردی مردم به‌ویژه زنان، سرگرم شکنجه روحی مردم و نظامی‌گری در پس‌کوچه‌های کابل و شهرها و روستاهایند، در جانب دیگر کسی حاضر است برای برگرداندن آرامش و آزادی، فداکاری کند.

چهارم: موردی که سبب شد این کلمات قاصر روی هم شوند و مطلبی در باب زوال شرافت و اخلاق در حاکمیت طالبانی را خلق کند، مربوط به رفتار انقلابی و مبارزه تاریخی فرمانده اکمل امیر است. فرمانده امیر که در جمع جان‌بازان حادثه سالنگ بود و چند روز بعد خبر کشته شدنش تایید شد، از خود صحبت‌ها و سخنرانی‌های آتشین زیادی برجای گذاشته است که هر کدام گوشه‌ای از مطالبات عقلانی و اخلاقی مردم افغانستان را پوشش می‌دهد. او که از نیروهای آموزش‌دیده قطعات ویژه ارتش دولت قبل بود، به هندوکش رفت و گفت: «تمی‌توانم خارج بروم و سنگر و هم‌سنگرانم را جا بگذارم.» او در این جریان و پیشتر از واگذاری دولت به طالبان، بارها منہج و فکر طالبان را به چالش می‌کشید و با استدلال انقلابی از شورش‌گری‌های طالب سلب مشروعیت می‌کرد. خبر مرگ اکمل امیر، جریان‌های مقاومت را مصمم‌تر و فضای اجتماعی افغانستان را آبدستن یک قیام و رستاخیز ملی کرده است. واپسین پیام او، روشن‌تر از پیش بود: «فداکاری برای آزادی» نیاز امروز مردم افغانستان است و برگرداندن آزادی، فضایل له‌شده اخلاقی توسط طالبان را نیز برمی‌گرداند.

مقتاضیان در غزنی:

جنگ جویان طالبان بدون نوبت و ثبت نام قبله پاسپورت می‌گیرند

به گفته منابع، در جریان ماه‌هایی که توزیع پاسپورت متوقف بود، بهای یک جلد آن بین یک هزار و ۵۰۰ تا سه هزار دالر امریکایی قابل دسترس بود.

۸ صبح، غزنی

شماری از مقتاضیان پاسپورت در غزنی از شفاف نبودن روند توزیع پاسپورت و وجود وساطت‌های افراد طالبان شکایت دارند. این مقتاضیان می‌گویند که غیرنظامیان باید ماه‌ها منتظر نوبت باشند و برای طی مراحل اسناد در صف‌های طولانی انتظار بکشند، اما جنگ‌جویان طالبان و آشنایان آنان بدون ثبت نام قبلی و رعایت نوبت، پاسپورت دریافت می‌کنند. آنان از مقام‌های طالبان می‌خواهند تا جلو وساطت‌ها را بگیرند و قانون را بالای همه یکسان تطبیق کنند. منابع اما می‌گویند که کارمندان اداره پاسپورت در غزنی به‌گونه شفاهی دستور دریافت کرده‌اند که به افراد طالبان به‌گونه امتیازی، پاسپورت بدهند و نگذارند که کارهای آنان بر اساس نوبت به پیش برود.

داشتن پاسپورت در دو سال گذشته به یکی از نیازهای اساسی برای شهروندان کشور بدل شده است. شهروندان برای مقاصد چون سیاحت، مهاجرت، تداوی در بیرون از کشور، بورسیه‌های تحصیلی و غیره به پاسپورت نیاز دارند. پس از به قدرت رسیدن دوباره طالبان در کشور، روند توزیع پاسپورت با چالش‌های جدی مواجه شده است. طالبان چند ماه پس از حاکمیت بر امور دولت، روند توزیع پاسپورت را از سر گرفتند، اما بنا بر وجود چالش‌های جدی در این روند از جمله مشکلات تخنیک، فساد اداری، کمبود کتابچه‌های سفید و مشکلات سیاسی، روند توزیع این سند را برای نزدیک به پنج ماه متوقف کردند.

هرچند طالبان تنها «مشکلات تخنیک» را عامل متوقف شدن این روند اعلام کردند، اما منابع فساد سازمان‌دهی شده و مافیایی‌سازی این نهاد را از عوامل بسته شدن ریاست پاسپورت در مرکز و ولایت‌ها عنوان می‌کنند. منابع معتبر به روزنامه ۸ صبح تایید کرده‌اند که با وجود بسته بودن درب ریاست پاسپورت به روی مراجعان، خرید پاسپورت از بازار سیاه هیچ‌گانه متوقف نشده است. به گفته منابع، در جریان ماه‌هایی که توزیع پاسپورت متوقف بود، بهای یک جلد آن بین یک هزار و ۵۰۰ تا سه هزار دالر امریکایی قابل دسترس بود.

با وجود این چالش‌ها و فساد گسترده، طالبان در ۱۰ حوت ۱۴۰۱ روند توزیع پاسپورت را در مرکز و ولایت‌های کشور از سر گرفتند. آغاز دوباره این روند هنوز هم برای شهروندان ملکی با چالش‌های جدی همراه است. نوروذلی ۴۶ ساله، یکی از مقتاضیان پاسپورت در غزنی است. او برای انتقال و درمان یکی از اعضای خانواده‌اش که بیمار است، به یک جلد پاسپورت نیاز دارد. نوروذلی در صحبت

با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که نزدیک به ۱۰ ماه است که با تلاش‌های پی‌گیر موفق نشده پاسپورت به دست بیاورد. این باشند غزنی می‌افزاید: «مريض دارم که در غزنی و کابل چند بار دوا گرفتم، ولی خوب نشده است. نسخه‌های داکتر و اسناد شفاخانه تماش موجود است، اما شعبه پاسپورت قبول نمی‌کند. می‌گویند که این مریضی جدی نیست، در داخل کشور تداوی کنید.» نوروذلی اضافه می‌کند: «یک بار پارسل در سیستم ثبت نام کردیم. تا نزدیک‌های نوبت ما رسید، پاسپورت بند شد. حالی باز دوباره ثبت نام کرده‌ایم، دو ماه بعد برای ما نوبت داده برای بايومتریک، اما این‌جا مردم‌هایی هم هستند که در یک روز کارشان تمام می‌شود و می‌روند طرف کارشان.»

یکی دیگر از مقتاضیان پاسپورت در این ولایت نیز از برخورد سلیقه‌ای افراد طالبان در توزیع پاسپورت شکایت دارد. این باشند غزنی که نمی‌خواهد نامش در گزارش درج شود، می‌گوید که افراد طالبان بدون هیچ نوع مراجعه قبلی، پاسپورت به دست می‌آورند. او چشم‌دیدش را از داخل مدیریت پاسپورت غزنی چنین بیان می‌کند: «من پارسل ثبت نام کرده بودم و پول هم دادم. وقتی پروسه بند شد و امسال که دوباره توزیع شروع شد، آمدم. پس از چند روز رفت‌وآمد، بالاخره بايومتریک شدم، اما این‌جا فقط کار کسانی پیش می‌رود که طالب باشند و واسطه داشته باشند. فقط کارت خود را نشان می‌دهند که مربوط به کدام قوماندان می‌شوند، در یک روز احکام هم می‌گیرند، بايومتریک هم می‌شوند و کارشان خلاص می‌شود؛ اما مردم بیچاره و بی‌واسطه ماه‌ها سرگردان هستند.»

با این حال، یک منبع در مدیریت پاسپورت ولایت غزنی به شرط فاش نشدن نامش به روزنامه ۸ صبح تایید می‌کند که آنان به‌صورت شفاهی از سوی ریاست عمومی پاسپورت دستور گرفته‌اند که به افراد طالبان به‌گونه امتیازی و بدون تاخیر پاسپورت توزیع کنند. قابل ذکر است که پاسپورت افغانستان در رده‌بندی جهانی پاسپورت، در قعر جدول قرار دارد و دارنده‌گان این پاسپورت تنها به ۳۵ کشوری که بیشتر آن‌ها آفریقایی هستند، بدون ویزا اجازه سفر دارند. با این‌که نزدیک به دو سال از سقوط نظام جمهوری در کشور می‌گذرد، اما به دلیل عدم مشروعیت نظام طالبان هنوز هم پاسپورت با نام و لوگوی جمهوری، توزیع می‌شود. از سوی دیگر گمانه‌زنی‌هایی نیز وجود دارد که کتابچه‌های سفید پاسپورت رو به اتمام است و ممکن این روند دوباره متوقف شود. طالبان تاکنون در این باره نظر نکرده‌اند.

بسته ماندن بازارچه‌های مشترک؛

ولسوالی‌های مرزی بدخشان از دسترسی به بازار محروم‌اند

پس از تسلط طالبان بر افغانستان، بازارچه‌های مشترک میان افغانستان و تاجیکستان بسته شدند و تاکنون باز نشده‌اند. علت بسته شدن این بازارچه‌ها، مشکلات امنیتی خوانده شده است. اکنون که نزدیک به دو سال از بسته شدن این بازارچه‌ها می‌گذرد، باشندگان پنج ولسوالی مرزی بدخشان می‌گویند که در قسمت تامین نیازهای اولیه زنده‌گی با مشکل مواجه‌اند.

۸ صبح، بدخشان

پس از تسلط طالبان بر افغانستان، بازارچه‌های مشترک میان افغانستان و تاجیکستان بسته شدند و تاکنون باز نشده‌اند. علت بسته شدن این بازارچه‌ها، مشکلات امنیتی خوانده شده است. اکنون که نزدیک به دو سال از بسته شدن این بازارچه‌ها می‌گذرد، باشندگان پنج ولسوالی مرزی بدخشان می‌گویند که در قسمت تامین نیازهای اولیه زنده‌گی با مشکل مواجه‌اند. اهالی ولسوالی‌های شغنان، اشکاشم، مایمی، نسی و خواهان هزینه رفت‌وآمد به شهر فیض‌آباد، مرکز این ولایت را کمرشکن توصیف می‌کنند و خواستار بازگشایی هرچه زودتر این بازارچه‌های مشترک‌اند. مقام‌های طالبان و دولت تاجیکستان اما تاکنون درباره بازگشایی این بازارچه‌ها، تبادل نظر نکرده‌اند.

گل‌آغا، باشندگان ولسوالی نسی بدخشان که در سال‌های گذشته مواد خوراکی، پوشاک و حتا مواد سوخت مورد نیاز خانواده‌اش را از بازارچه مشترک در این ولسوالی می‌خرید، اما اکنون دسترسی‌اش به این بازارچه قطع شده است. گل‌آغا در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «ما مردم دروازه‌ها تمام احتیاجات خود از قبیل آرد، برنج، روغن و دارو را از همین بازارهای مشترک که در چند ولسوالی وجود داشت، می‌خریدیم و مشکلات خود را رفع می‌کردیم.» وی می‌افزاید: «با آمدن امارت اسلامی، بازارچه‌ها بند شده و ما مشکلات فراوان داریم، از جمله کمبود مواد غذایی و دارو. ما اگر بخوایم مواد غذایی را از فیض‌آباد بیاوریم، مدت سه تا شش روز طول می‌کشد.»

مانند گل‌آغا بیشتر باشندگان ولسوالی‌های مرزی بدخشان با تاجیکستان از مسدود ماندن طولانی این بازارها شکایت دارند و خواهان بازگشایی هرچه زودتر این بازارهایند. عبدالله، باشندگان ولسوالی خواهان بدخشان، می‌گوید که بسته ماندن این بازارهای مشترک، زنده‌گی را به کام باشندگان ولسوالی‌های مرزی تلخ ساخته است. او می‌افزاید که رفت‌وآمد به شهر فیض‌آباد، مرکز ولایت بدخشان، برایش مقرون به صرفه نیست. عبدالله توضیح می‌دهد: «یک بازار مشترک داشتیم. مردم ما روزهای شنبه به بازار می‌رفتند و نیازمندی‌هایی که داشتند را از آن بازار برآورده می‌کردند. امید ما از طالبان همین است که بازاری را که مردم در گذشته رفع مشکل می‌کردند، تلاش بورزند که باز کنند. از این‌جا تا فیض‌آباد تقریباً چهار هزار افغانی از هر نفر کرایه موتر می‌شود. رفت‌وآمد می‌شود

هشت هزار افغانی.» این باشندگان ولسوالی خواهان علاوه می‌کنند که باشندگان مناطق مرزی توان پرداخت هزینه سفر را ندارند و مقام‌های طالبان و دولت تاجیکستان باید در این باره به توافق برسند. در کنار مردان، زنان تجارت‌پیشه نیز از بسته ماندن درازمدت این بازارچه‌ها متأثر شده‌اند. حسینیه، یکی از بانوان تجارت‌پیشه است که دست‌بافت‌هایش را در بازار مشترک ولسوالی اشکاشم به فروش می‌رساند. بسته ماندن این بازار سبب شده که او خانه‌نشین شود. این زن تجارت‌پیشه می‌گوید: «ما قبلاً از طریق دست‌دوزی‌های خود می‌توانستیم مصارف زنده‌گی خود را تأمین کنیم. ما انواع دست‌دوزی‌های خود از قبیل یخن، لباس‌های زنانه و طفلانه و انواع دستمال‌های دست‌دوزی را در بازار مشترک بین اشکاشم و تاجیکستان در ولسوالی ما به فروش می‌رساندیم و از طریق آن مصارف خانه را تأمین می‌کردیم.» حسینیه می‌افزاید: «بعد از این‌که شرایط تغییر کرد، ما در خانه نشستیم و بیکاریم و با مشکلات اقتصادی دچاریم.»

این در حالی است که در دوران حکومت‌های گذشته این بازارچه‌های مشترک مرزی میان بدخشان افغانستان و بدخشان تاجیکستان، سهولت‌های زیادی را در زمینه تبادل کالاهای تجارتي برای باشندگان مناطق مرزی به میان آورده بود. در مرز مشترک بدخشان افغانستان و تاجیکستان، چهار بازار مشترک مرزی وجود داشت. تا پیش از روی کار آمدن رژیم طالبان، آن بازارها هفته‌ای یک بار برگزار می‌شد. فروشندگان و خریداران از هر دو سوی دریای آمو برای تبادل کالا و تأمین نیازهای خود به آن بازارها مراجعه می‌کردند. آن بازارچه‌ها از سوی بنیاد «آغاخان» به منظور رفع مشکلات باشندگان ولسوالی‌های مرزی افغانستان و تاجیکستان ساخته شده بود. باز شدن آن بازارچه‌ها، بخش بزرگی از دشواری‌های باشندگان مناطق مرزی بدخشان را برطرف می‌سازد.

قابل ذکر است که بدخشان در پنج ولسوالی مرزی با کشور تاجیکستان، بازارچه‌های مشترک داشت که اکنون همه آن‌ها مسدودند. کارشناسان مسایل اقتصادی به این باورند که بازگشایی آن بازارچه‌ها، افزون بر این‌که مشکلات باشندگان مناطق مرزی را برطرف می‌سازد، در عرصه رشد اقتصاد محلی بدخشان نیز تأثیرات مثبت برجای می‌گذارد. مقام‌های طالبان و دولت تاجیکستان در نزدیک به دو سال گذشته هیچ توجهی به بازگشایی این بازارها و مشکلات باشندگان ولسوالی‌های مرزی دو سوی دریای آمو، نکرده‌اند.

جنگ بیولوژیک که جنگ باکتریایی و میکروبی نیز خوانده می‌شود، از جنگ‌های دیرینه طبیعت علیه انسان است که به دنبال جنگ‌ها و منازعات بشری، مردم شاهد شیوع بیماری و یا ویروس بوده‌اند.

فعالیت‌های بیولوژیک آمریکا؛

نگرانی روسیه‌وبی توجیهی جامعه جهانی

نییل آریایی

روسیه از ماه‌ها به این سو از فعالیت‌های بیولوژیک ایالات متحده آمریکا در خاک سایر کشورها به‌ویژه اوکراین انتقاد و همواره به‌گونه آشکارا در این مورد ابراز نگرانی می‌کند. مسکو گفته است که این فعالیت‌های بیولوژیک امنیت روسیه و سایر کشورها را با خطر مواجه می‌سازد؛ اما به این انتقاد از سوی جامعه جهانی توجه نشده و می‌توان گفت که نگرانی روسیه جدی گرفته نشده است.

جنگ بیولوژیک که جنگ باکتریایی و میکروبی نیز خوانده می‌شود، از جنگ‌های دیرینه طبیعت علیه انسان است که به دنبال جنگ‌ها و منازعات بشری، مردم شاهد شیوع بیماری و یا ویروس بوده‌اند. در جنگ بیولوژیک از عوامل بیولوژیک اعم از باکتری، ویروس قارچ‌ها و فرآورده‌های آن‌ها به منظور اهداف خصمانه از جمله کشتن یا ناتوان کردن انسان‌ها، جانوران یا گیاهان، استفاده می‌شود. سلاح‌های بیولوژیک از زمان‌های بسیار قدیم در جنگ‌ها به کار برده شده، اما پروتکل جینوا (۱۹۲۵) استفاده از این سلاح را منع کرده است. با آن هم در طی سالیان بعد از ۱۹۲۵ تحقیقاتی در زمینه این سلاح‌ها انجام شد تا این که در سال ۱۹۷۲ کشورهای جهان کنوانسیون را مبنی بر عدم تولید، فرآوری و گسترش سلاح‌های بیولوژیک ایجاد کردند و تعهد سپردند که برنامه‌ای برای استفاده از سلاح‌های بیولوژیک نداشته باشند.

ایالات متحده آمریکا نیز عضویت این کمیسیون را دارد؛ اما مقام‌های روسی می‌گویند که ایالات متحده مواد این کنوانسیون را نقض کرده است و با وجود امضای این کنوانسیون، به آزمایشات بیولوژیک ادامه می‌دهد. کمیسیون دوما روسیه در گزارشی به فعالیت‌های بیولوژیک ایالات متحده پرداخته و تسلیحات بیولوژیک

آمریکا را بزرگ‌ترین خطر علیه بشریت عنوان کرده است. براساس ادعای این گزارش، ایالات متحده در گرجستان، کشورهای خاورمیانه، جنوب‌غرب آسیا، اوکراین و آفریقا آزمایشگاه‌های بیولوژیک دارد و در این آزمایشگاه‌ها روی سلاح‌های بیولوژیک خطرناک آزمایش می‌کند. مبتنی بر ادعای این گزارش، این آزمایشات به حمایت مستقیم پنتاگون و شرکت‌های قراردادی وابسته به ارتش ایالات متحده انجام می‌شود و بیش از دو میلیارد دلار هزینه به آن اختصاص داده شده است. در این گزارش ادعا شده است که واشنگتن در حال ساخت سلاح‌های بیولوژیک مبتنی بر ژنوم انسان است که می‌تواند آسیب‌های خطرناکی به انسان‌ها، حیوانات و حتا محصولات کشاورزی وارد کند و به دشمن از لحاظ اقتصادی نیز ضربه غیرقابل جبران بزند. کمیسیون تحقیقاتی پارلمان روسیه ادعا کرده است که ایجاد این سلاح‌ها امنیت بیولوژیک جهانی را با خطر مواجه کرده و این برنامه علاوه بر این که محدود نشده، تهاجمی‌تر نیز شده است. براساس این گزارش، سلاح‌های جدید مورد مطالعه خلاف برنامه‌های سنتی عوامل بیمارکننده ناشناخته دارند و دارای نرخ بالای مرگ‌ومیر و دوران نهفته‌گی طولانی‌اند که به دلیل شباهت با بیماری‌های معمول در زمان کم قابل شناسایی نخواهند بود.

از سویی هم ایگور کریکوف، رییس نیروهای دفاع رادیویی، شیمیایی و بیولوژیک نیروهای مسلح روسیه، از بررسی ۲۴۰ عامل بیماری‌زای یافت‌شده از چهار آزمایشگاه اوکراین از جمله عوامل بیماری وبا و سیاه‌زخم خبر داده است.

این گزارش در حالی به نشر می‌رسد که روسیه در ماه اکتوبر سال ۲۰۲۲ از شورای امنیت سازمان ملل خواست

که کمیسیونی برای بررسی ادعای این کشور ایجاد کند تا با تحقیقات همه‌جانبه و بی‌طرف، صحت و سقم این ادعاها روشن شود. این درخواست اما بی‌پاسخ ماند و ایالات متحده نیز در مورد اتهام‌های روسیه مبنی بر فعالیت‌های بیولوژیک این کشور به‌ویژه در اوکراین، پاسخ روشنی ارائه نکرد. بی‌توجهی شورای امنیت در مورد چنین موضوع حساس و خاموشی ایالات متحده و طفره رفتن از موضوع، خود می‌تواند نگران‌کننده باشد. چنان‌چه جنگ اوکراین، روسیه و ایالات متحده را در برابر هم قرار داده و بسیاری از کشورهای جهان به‌نحوی در یکی از طرفین جنگ قرار دارند، حالا با وجود بحران موجود جهانی اگر ادعای روسیه درست باشد ولی به موضوع سلاح‌های بیولوژیک توجه نشود و زمینه استفاده این سلاح‌ها به‌نحوی فراهم آید، هیچ کشوری از عواقب جبران‌ناپذیر این حملات در امان نخواهد ماند. با توجه به شواهد و مدارکی که روسیه به شورای امنیت سازمان ملل ارائه کرده، اکثر آزمایش‌های بیولوژیک که انجام شده، به‌مراتب خطرناک‌تر، بادوام‌تر و دارای قابلیت گسترش بیشتر از بسیاری سلاح‌های استفاده‌شده در گذشته‌اند.

همان‌گونه که در سال ۲۰۱۹ ویروس کووید-۱۹ همه‌گیر شد و جهان با بحران بزرگ اجتماعی و اقتصادی مواجه گردید، اگر سلاح‌های بیولوژیک هم مورد استفاده قرار گیرند و آفات بیولوژیک براساس برنامه از قبل ساخته‌شده دامن انسان‌ها و جانوران را بگیرند، بار دیگر بشریت شاهد بحران به‌مراتب خطرناک‌تر خواهد بود. با علم بر تاثیرات احتمالی و مخرب سلاح‌های بیولوژیک، موجودیت برنامه‌های تحقیقاتی کلان بیولوژیک و سرمایه‌گذاری روی ایجاد چنین سلاح‌ها، از اساس نادرست است. همان‌گونه

که در گذشته و در جنگ‌های متعدد استفاده از آن سبب مرگ‌های بسیار و به میان آمدن بیماری‌های خطرناک شده، اکنون با تحقیقات پیش‌رفته و با موجودیت وسایل انتقال مدرن، این خطر چندین برابر بیشتر شده است.

این موضوع نه‌تنها برای روسیه و کشورهای هم‌جوار نگران‌کننده است، بلکه برای تمام دنیا به‌مثابه زنگ خطر است. چنان‌که پس از نشر گزارش روسیه، ایران و چین نیز واکنش نشان داده و خواهان ارایه پاسخ روشن از جانب ایالات متحده شده‌اند. وانگ ونین، سخنگوی وزارت خارجه چین، گفته است که آمریکا فعالیت بیولوژیک نظامی خود را در کشورهای دیگر توضیح دهد و به تعهدات بین‌المللی خود عمل کند. ناصر کنعانی، سخنگوی وزارت امور خارجه ایران، نیز فعالیت‌های بیولوژیک روسیه در اوکراین و برخی کشورهای دیگر را خلاف تعهدات بین‌المللی خوانده و گفته است که این موضوع نیازمند تحقیق بی‌طرفانه بین‌المللی است.

این واکنش‌ها خود نشانگر اهمیت و حساسیت موضوع است. در عصر کنونی که همه کشورهای جهان به اصول بین‌الملل برای جلوگیری از جنگ متعهدند و برای حفظ امنیت و مصونیت بشر کار می‌کنند، انجام چنین عملیات بیولوژیک - در صورتی که واقعیت داشته باشد - خطرات غیرقابل جبران را به همراه دارد.

حالا جامعه جهانی به‌ویژه شورای امنیت سازمان ملل و کنوانسیون منع تکمیل، توسعه، تولید و ذخیره سلاح‌های بیولوژیک، مسوولیت دارد تا در مورد شواهد و مدارکی که کمیسیون تحقیقات پارلمان روسیه ارائه کرده است، تحقیقات همه‌جانبه را آغاز کنند. برای انجام این تحقیقات و مشخص شدن صحت و سقم ادعای روسیه، نیاز است که یک کمیسیون بی‌طرف برای تحقیق در مورد فعالیت‌های بیولوژیک ایالات متحده ایجاد شود. انجام تحقیقات بی‌طرف و همه‌جانبه، می‌تواند در روشن شدن موضوع کمک کند. از جانبی، از خطرات ناشی از استفاده سلاح‌های بیولوژیک جلوگیری خواهد شد و از کش‌مکش‌های موجود نیز تا حدی کاسته خواهد شد.

منابع:

<https://undocs.org/Home/Mobile?FinalSymbol=bwc%2Fconf.ix%2Fwp.58&Language=E&DeviceType=Mobile&LangRequested=False>
<https://www.khabaronline.ir/amp/1753569>
<https://www.asirran.com/fa/amp/news/886357>
<https://www.irna.ir/amp/85081690>

طالبان وتکدی گری؛ آیا جرم‌انگاری گدایه بازدارنده‌گه ایجاد می‌کند؟

فاطمه سرکش

تکدی‌گری یک پدیده همیشه موجود در کشور بوده است. از گذشته‌های دور تا کنون جامعه ما خالی از گداها نبوده است. اما از آن‌جایی که تکدی‌گری با فقر مادی رابطه مستقیم دارد، با گسترش فقر مادی پس از به قدرت رسیدن طالبان، تعداد گداها در شهرها نیز افزایش یافته است. امروز نزدیک به ۲۸ میلیون تن در افغانستان زیر خط فقر زندگی می‌کنند و نیاز به کمک‌های بشردوستانه دارند. این میزان فقر وتنگ‌دستی، حضور گداها در شهرها را ناگزیر کرده است. هرچند گدایانی هستند که به تکدی‌گری به‌مثابه شغل نگاه می‌کنند و آن را نوعی فعالیت اقتصادی دانسته و از راه آن تامین معاش می‌نمایند، ولی بیشتر افرادی که رو به گدایی آورده‌اند، بنا بر دلایل اجتماعی و از روی مجبوریت بوده است که محصول ساختار اجتماعی و نارسایی‌های ناشی از آن است. از این رو می‌توان گفت افزایش تکدی‌گری نه یک امر طبیعی، بلکه زاییده جامعه است و عوامل اقتصادی، فرهنگی و روانی در افزایش تکدی‌گری دخیل‌اند.

تکدی‌گری به معنای انتقال پول یا کالا از واحد پویا به یک واحد منفعل و بیکار است که از دست‌رنج دیگران مستفید می‌شود. به باور بسیاری از جامعه‌شناسان، تکدی‌گری به دلیل عدم سازگاری با نظم و ارزش‌های جامعه، از جمله مسایل و ناهنجاری‌های موجود در جامعه محسوب می‌شود که نه‌تنها با هنجارهای غالب در تضاد است، بل خود نیز سبب ناهنجاری‌های دیگر می‌شود. به همین سبب آن‌ها تکدی‌گری را به‌منزله انحراف اجتماعی دانسته‌اند که یک عامل مهم در آسیب‌رسانی به چهره فزیک، اجتماعی، امنیت و سلامت شهر به شمار می‌رود. نیز رفتاری کج‌روانه

می‌دانند که نظم جامعه را به مخاطره می‌اندازد و پیامدهای ناگواری برای جامعه دارد. با این هم این خود جامعه است که سبب ایجاد و ازدیاد این پدیده می‌شود.

تکدی‌گری به‌عنوان یک معضل اجتماعی در جامعه مارشیه در عوامل بسیاری دارد. در بیشتر موارد عوامل اجتماعی و عمدتاً فقر و بیکاری بوده است که سبب گرایش افراد به تکدی‌گری شده است. نبود اشتغال و زمینه کار، معلولیت، پیری، اعتیاد، بیماری و نابه‌سامانی‌های اقتصادی مانند بالا رفتن هزینه‌ها، درآمد کم، عدم نظارت و حمایت اجتماعی از افراد نیازمند عواملی‌اند که سبب حاد شدن این مشکل می‌شوند. در کنار این عوامل، نبود سازمان‌های حمایتی از گروه‌های آسیب‌پذیری چون معتادان و سال‌خورده‌گان در جامعه منجر به این شده است که آن‌ها برای بقا به تکدی‌گری روی بیاورند.

در بیست سال گذشته افغانستان دارای اقتصاد مصرفی و به‌شدت وابسته به کمک‌های خارجی بود که با به قدرت رسیدن طالبان کمک‌های بین‌المللی به افغانستان قطع شد و اقتصاد کشور در لبه پرتگاه و در حالت بحرانی قرار گرفته است. هرچند طالبان بحران اقتصادی کنونی را ناشی از سوءمدیریت حکومت پیشین می‌دانند، اما وقتی شرایط کنونی را با دو سال پیش مقایسه کنیم، می‌بینیم که وضعیت اقتصادی در حالت دشوارتری قرار گرفته است. نرخ بیکاری بالا رفته، زمینه اشتغال نابود شده، نصف پیکر جامعه به اجبار خانه‌نشین شده، صادرات افزایش و واردات کشور کاهش یافته است. براساس گزارش سیگار، تنها ۹۰۰ هزار تن بعد از سقوط حکومت جمهوری اسلامی در کشور شغل خود را از داده‌اند.

همچنان، طالبان کار و تحصیل زنان را منع کرده و روزه‌های اشتغال را به روی‌شان بسته‌اند. منع کردن

نیمی از جامعه از کار، در واقع به معنای منقبض شدن ۵۰ درصدی فعالیت‌های اقتصادی است. زنان امروزه نه در سازمان‌های دولتی کار می‌توانند و نه سازمان‌های غیردولتی. آن‌ها به منابعی که از طریق آن بتوانند از فقر رهایی یابند، دسترسی ندارند. این می‌تواند ضربه‌ای سخت بر قشری وارد کند که در معرض فقر بیشتر قرار دارند. علاوه بر این، دفتر هماهنگ‌کننده امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (اوجا) در سال گذشته اعلام کرد که گراف فقر در افغانستان از ۴۷ درصد به ۹۷ درصد افزایش یافته است. سازمان ملل نیز در اعلامیه‌ای اشاره کرده که در سال ۲۰۲۳ بیش از ۲۸ میلیون تن در افغانستان نیاز به کمک فوری جامعه جهانی دارند.

در واقع با مقایسه سال‌های گذشته با اکنون، می‌توان گفت که قدرت‌گیری طالبان زمینه‌های شکل‌گیری و ازدیاد تکدی‌گری را در شهرها افزایش داده است. ولی با وجود این، طالبان در چنین شرایط اقتصادی از ماه اسد سال گذشته بدین سو تکدی‌گری را در سطح شهر منع و روند جمع‌آوری گدایان را آغاز کرده‌اند. در آخرین مورد در ماه دلو ۱۴۰۱ به تعداد ۲۸ هزار گدا تنها از سطح شهر کابل جمع‌آوری شدند. پرسشی که پیش می‌آید، این است که آیا گدازدایی منجر به از بین بردن یا کاستن فقر خواهد شد؟ آیا ممکن است با جمع‌آوری گداها از سطح شهر، پدیده تکدی‌گری از بین برود؟

با توجه به وضعیت فعلی کشور که بیشتر مردم زیر خط فقر زنده‌گی می‌کنند، توقع داشتن شهر عاری از گدا، غیرواقعی است. جمع‌آوری گداها یک عمل ناشد و ناممکن بوده و جرم‌انگاری آن نه‌تنها بازدارنده‌گی ایجاد نخواهد کرد، که در واقع نوعی شانه خالی کردن حاکمان از مسوولیت خودشان در قبال وضع مردم است. رژیم حاکم با نابود

کردن زمینه‌های اشتغال، خود سبب تشدید فقر و به دنبال آن افزایش تکدی‌گری در جامعه شده است. به همین سبب درست نیست فرد گدایی که سقفی بالای سرش ندارد و به یک لقمه نان محتاج است و حکومتی هم نیست تا برایش زمینه کار را فراهم سازد، مجرم پنداشته شود.

همان‌طور که پیشتر اشاره شد، عوامل اجتماعی-اقتصادی زیادی است که در تقویت گرایش افراد به تکدی‌گری نقش دارند. پس برای از بین بردن این پدیده، در نخست لازم است زمینه‌هایی که سبب بروز و تشدید آن می‌شود، از میان برداشته شود. در غیر آن، وقتی گدایان از شهر گردآوری شوند، حتا در صورتی که برای‌شان پول داده شود، مانع تکدی‌گری آن‌ها نخواهد شد؛ چون آن پول فقط کفاف چند روز زنده‌گی‌شان را خواهد کرد و به سبب این که زمینه کار و اشتغال مساعد نیست، با تمام شدن آن مقدار پول دوباره به گدایی روی خواهند آورد.

پس همان‌طور که با از بین بردن مجرم نمی‌توان جرم را از بین برد، با جمع کردن گداها هم نمی‌توان تکدی‌گری را از میان برداشت. در واقع با توجه به شرایط، به این نتیجه می‌توان رسید که بیش از آن‌که خود فرد گدا مسوول گدایی باشد، این مدیران اجتماعی‌اند که مسوول چنین وضعیتی‌اند؛ چون افزایش فقر سبب تشویق افراد به گدایی شده است. از این رو، باید بیش از آن که تمرکز روی جمع‌آوری گداها باشد، به عواملی که این پدیده را افزایش داده و شرایط را برای آن فراهم کرده، توجه شود. حاکمان می‌توانند برنامه‌ای را طراحی کنند که طی آن وضعیت گدایی را رصد کرده و متناسب با آن راه‌حلی برای کاستن این پدیده ارایه دهند و نیز گروه‌های آسیب‌پذیری که خودشان قادر به تامین معاش زنده‌گی‌شان نیستند، مورد حمایت قرار گیرند.

رنج زنان افغانستان وسکوت جهان

از آگست ۲۰۲۱ بدین سو مردم افغانستان روزهای سخت و دشواری را سپری می‌کنند. مردم در حالت خیلی بد روحی و روانی قرار دارند. اقتصاد ضعیف و بی‌سرنوشتی و بیکاری دامن‌گیر همه شده است. به‌خصوص زنان و دختران، خبرنگاران، فعالان جامعه مدنی، استادان و اکثریت مردم که شغلشان را از دست دادند و در حالت بد زندگی قرار دارند.

در جامعه کمک نماید تا جامعه به سوی خودکفایی حرکت کند.

نقش و جایگاه زنان در حوزه فرهنگی
فرهنگ روح حاکم، باورها، ارزش‌ها و رفتارها بر فعالیت‌های اجتماعی جامعه است. فرهنگ یک جامعه بر رفتار و واکنش‌های اعضای آن اثر مستقیم دارد. بنابراین، مشارکت زنان در فعالیت‌های فرهنگی و هنری به افزایش ارزش‌ها، عنعنات و رفتارهای مثبت و انتقال ارزش‌های فرهنگی به نسل‌های آینده کمک می‌کند.

نقش و جایگاه زنان در حوزه سیاسی
در طول تاریخ زنان که اعتماد به نفس بیشتر داشتند و به توان‌مندی‌های شخص خود باورمند بودند، با وجود مشکلات زیادی که سد راهشان قرار داشت، توانستند در سطوح مختلف قدرت ایفای وظیفه داشته باشند. ما در تاریخ معاصر خود نیز شاهد زنانی بودیم که به‌عنوان وزیر، والی، شهردار، عضو مجلس، سر معلم، مدیر، نظامی و غیره کار کردند و ثابت ساختند که می‌توانند دوشادوش مردان کار کنند و در تصمیم‌گیری سهمیه باشند. بنابراین، حضور زنان در سیاست به‌عنوان نماینده مردم در نهادهای تصمیم‌گیری، باعث افزایش نظارت و تقویت قدرت در دولت می‌شود و دموکراسی و حقوق بشر را ارتقا می‌دهد. حذف زنان از سیاست اما چالش‌های بزرگی در حکومت‌داری خلق می‌کند.

نقش و جایگاه زنان در حوزه آموزش
زن یگانه موجودی است که می‌تواند از دامانش افرادی به جامعه تقدیم کند که از برکت‌شان یک جامعه به استقامت، استقلال و ارزش‌های والای انسانی می‌رسد. نقش زن در آموزش خانواده، در نظام آموزشی رسمی کشور، در فرایند توسعه و پیشرفت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به‌عنوان عناصر آموزش‌دهنده غیرمستقیم خوانده شده و حذف زنان از آموزش سبب چالش‌های بزرگ در نظام کشور می‌شود.

در کل حذف زنان از مشارکت در جوامع، به دلایل مختلف، نظر به تبعیض جنسیتی خشونت و سنت‌های اجتماعی بوده و پیامد بسیار جدی داشته و باعث کاهش توان‌مندی و توانایی نیروهای انسانی در فعالیت‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی می‌شود. به دنبال آن، توسعه پایدار کشور تحت تاثیر قرار می‌گیرد. همچنان عدم مشارکت زنان در فعالیت‌ها، باعث کاهش تولیدات و ایجاد بیکاری و فقر در جامعه می‌شود. به همین دلیل، زنان به‌عنوان نیروهای انسانی قابل توجه بوده و باید در تمامی بخش‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی حضور فعال داشته باشند و به توسعه پایدار و پیشرفت جامعه کمک کنند. در خاتمه تاکید می‌کنم که زنده‌گی و آزادی از حقوق اساسی هر انسان به شمار می‌رود و باید نادیده گرفته نشود. جامعه جهانی و سازمان ملل متحد باید جغرافیایی به نام افغانستان را فراموش نکنند و هرچه زودتر برای بهبود وضعیت افغانستان دست به کار شوند.

تا کنون بارها دست به نقض حقوق بشر زده‌اند. برجسته‌ترین جنایت‌هایی را که این گروه در دوره اول حکومت پنج‌ساله خود و همچنان بعد از تصرف قدرت در آگست ۲۰۲۱ مرتکب شده، نقض حق آزادی و امنیت شخصی، کرامت انسانی، آزادی بیان، حق آموزش و حق کار افراد می‌شود. جالب این است که جامعه جهانی و سازمان ملل متحد در قبال این جنایات و بحران جاری در افغانستان، تا هنوز خاموش بوده و خون‌سرد رفتار می‌کنند، گویا جغرافیایی به نام افغانستان را فراموش کرده باشند.

نقش و جایگاه زنان در جامعه
زنان نیمی از پیکر جامعه را تشکیل می‌دهند. نقش زن در اجتماع و سیاست انکارناپذیر است. زنان از نقش مادر، خواهر و همسر تا مشارکت اجتماعی و سیاسی می‌توانند فعالانه حضور داشته باشند. جامعه بدون زن، مرده است. حذف زنان در جامعه مردسالار افغانستان از زنده‌گی اجتماعی، اقتصادی و سیاسی از دهه‌های گذشته یکی از بزرگ‌ترین مسایلی است که بر توسعه افغانستان تاثیر مستقیم گذاشته است. این رویه به علت افکار و اعتقادات فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در بین جامعه افغانستان و نیز به دلیل جنگ‌ها و مداخلات خارجی‌ها به وجود آمده است. تا جایی این مساله عمیق است که عده‌ای زن را جنس دوم خطاب می‌کنند؛ اما با سلطه طالبان و وضع قوانین سخت‌گیرانه و تبعیض‌آمیز این گروه، این فرایند به یک عملیات رسمی و شدیدتر تبدیل شده که بر توسعه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و آموزشی کشور بسیار تاثیر گذار بوده است.

نقش و جایگاه زنان در پیشرفت اقتصادی
حذف زنان از اجتماع یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های اقتصادی شمرده می‌شود. زنان در هر جامعه‌ای به‌عنوان نیروهای انسانی باید در فعالیت‌های مختلف حضور داشته باشند. مشارکت زنان در بخش اقتصادی از جمله تولیدات، زراعت، تجارت، صنایع و غیره به توسعه اقتصاد یک کشور کمک می‌کند. حضور آن‌ها در بخش‌های مختلف می‌تواند به افزایش تولیدات و کاهش فقر

فرحت رحمان

نزدیک به دو سال از تسلط گروه طالبان بر افغانستان می‌گذرد. این گروه خلاف ادعای رهبران‌شان در نشست‌های مختلف در سال ۲۰۲۰، هیچ‌گونه تغییری در عمل کرد و ایدئولوژی‌اش نیامده است، بلکه شبیه دوره حکومت اول خود رفتار می‌کند. از آگست ۲۰۲۱ بدین سو مردم افغانستان روزهای سخت و دشواری را سپری می‌کنند. مردم در حالت خیلی بد روحی و روانی قرار دارند. اقتصاد ضعیف و بی‌سرنوشتی و بیکاری دامن‌گیر همه شده است، به‌خصوص زنان و دختران، خبرنگاران، فعالان جامعه مدنی، استادان و اکثریت مردم که شغل‌شان را از دست دادند و در حالت بد زندگی قرار دارند. برخی حتا مجبور شده‌اند کودکان یا اعضای بدنشان را برای تامین نفقه به فروش برسانند. اکنون بیش از ۵۰۰ روز می‌شود که زنان در افغانستان از اساسی‌ترین حقوق انسانی‌شان از جمله حق آموزش، حق کار و آزادی بیان محروم‌اند و دروازه‌های مکاتب و دانشگاه‌ها به روی دختران بسته است. زنان از وظایف‌شان برکنار شده، اما تعدادی از زنان شجاع افغانستان خاموش نمانده و دست به تظاهرات زدند و صدای خاموش زنان و دختران افغانستان را بلند کردند که با برخورد خشونت‌آمیز گروه طالبان روبه‌رو شدند. طالبان بارها تظاهرات زنان را سرکوب و زنان معترض را زندانی کردند، در حالی که تحصیل، کار و تظاهرات مسالمت‌آمیز حق مدنی هر شهروند است. طالبان در تاریخ حکومت‌داری‌شان در افغانستان

سازمان جهانی غذا برای بیش از دو هزار خانواده نیازمند در ننگرهار مواد خوراکی کمک کرد

۸ صبح، ننگرهار: مسوولان محلی طالبان در ولایت ننگرهار می‌گویند که سازمان جهانی غذا برای دست‌کم دو هزار و ۷۱۷ خانواده نیازمند در این ولایت مواد خوراکی توزیع کرده است.

دفتر رسانه‌های مقام ولایت طالبان در ننگرهار روز دوشنبه، ۲۸ حمل، با نشر خبرنامه‌ای گفته که این کمک‌ها در ولسوالی گوشتی این ولایت صورت گرفته است. در خبرنامه آمده است که برای هر خانواده نیازمند پنجاه کیلوگرام آرد، چهارونیم کیلو روغن، شش کیلو دال، نمک و موادغذایی ضد سوءتغذیه توزیع شده است. این خانواده‌ها خواستار کمک‌های بیشتر این سازمان شده‌اند. گفتنی است که پیش از این نیز سازمان جهانی غذا برای شهروندان کشور در نقاط مختلف کشور کمک توزیع کرده است.

بهای بلند پیاز در بازار؛ وزارت زراعت طالبان مدعی افزایش حاصلات شد

۸ صبح، کابل: وزارت زراعت و مالداري طالبان به تازه‌گی ادعا کرده که حاصلات پیاز در سال پار به بیش از ۵۴۰ هزار و ۲۲۵ متریک تن رسید. این وزارت روز دوشنبه، ۲۸ حمل، در خبرنامه‌ای گفته که در سال ۱۴۰۱ نزدیک به ۳۰ هزار و ۴۷۰ هکتار زمین در افغانستان پیاز کشت شده بود. براساس اطلاعات نشر شده، ولایت‌های ننگرهار، پروان، فراه، تخار، بغلان، بلخ، کابل، قندهار، هلمند و نیمروز بیشترین حاصلات پیاز را در سال گذشته داشته‌اند.

در حالی که در زمستان گذشته بهای پیاز به گونه بی‌سابقه در افغانستان افزایش یافت، به‌حدی که مردم از خرید آن عاجز ماندند، وزارت زراعت و مالداري طالبان گفته که با فعال ساختن ذخیره‌گاه‌های کوچک پیاز در همکاری با سکتور خصوصی در صدد مدیریت عرضه پیاز به بازار است. در خبرنامه وزارت زراعت طالبان گفته نشده که با وجود افزایش حاصلات پیاز در سال گذشته، بهای آن به چه دلیل افزایش بی‌سابقه داشت و پیاز افغانستان به کدام کشورها صادر شده است. به گفته آگاهان امور، صادرات بیش از حد پیاز افغانستان به پاکستان، سبب افزایش بهای آن در بازارهای داخلی شده است. طالبان در حالی آمار حاصلات پیاز را رسانه‌ای ساخته‌اند که بهای آن نسبت به ماه قبل کاهش یافته است. هم‌اکنون بهای هر ۷ کیلوگرام پیاز در بازارهای افغانستان بین ۲۵۰ تا ۳۰۰ افغانی است.

آنتونیو گوترش، دبیر کل سازمان ملل متحد، به تازه‌گی گفته است که دو میلیون کودک یمنی در پی وضعیت فاجعه‌بار در این کشور، از رفتن به مکتب محروم شده‌اند. دبیر کل سازمان ملل متحد روز دوشنبه، ۱۷ اپریل، در توییتی گفت‌وگو میان طرف‌های درگیر در یمن را تنها راه حل برای پایان دادن به رنج مردم این کشور دانسته است. گوترش از رهبران یمن خواسته است تا با درک نیازهای مردم و در اولویت قرار دادن آن‌ها، فرصتی را برای برقراری صلح و بازسازی کشورشان فراهم کنند. پیش از این، صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) نیز اعلام کرده است که هشت سال جنگ در یمن، زنده‌گی میلیون‌ها کودک را در این کشور نابود کرده و در حال حاضر ۱۱ میلیون کودک به کمک‌های بشردوستانه نیاز دارند.

مسکو: اوکراین به منطقه بلگورود روسیه حمله کرده است

بربنیاد گزارش‌ها، روسیه می‌گوید که نیروهای اوکراینی، منطقه بلگورود در مرز میان دو کشور را مورد حمله قرار داده‌اند. سی‌ان‌ان روز دوشنبه، ۱۷ اپریل، به نقل از وی‌اچ‌اسلاو گلاکوف، فرماندار این منطقه، نگاشته است: «روستای کراسنویه، منطقه شهری شبکینسکی [منطقه بلگورود] زیر آتش نیروهای مسلح اوکراین قرار گرفت.» او افزوده که این حمله تلفات جانی نداشته، اما یک انبار یونجه در اثر حمله به مزرعه، آتش گرفته است. رسانه‌های محلی نیز به نقل از یک منبع ناشناس گزارش داده‌اند که دو هواپیمای بدون سرنشین مواد منفجره دست‌ساز را بر نیروگاه‌های حرارتی محلی پرتاب کرده‌اند. اوکراین تاکنون دخالت خود در این حادثه را تایید یا رد نکرده است. آندری یوسف، نماینده اطلاعات دفاعی اوکراین، در اظهاراتی که روز دوشنبه از تلویزیون ملی این کشور پخش شد، گفته است: «ما دست داشتن اوکراین را تایید یا تکذیب نمی‌کنیم.» وی افزوده است: «روس‌ها باید به این واقعیت عادت کنند که در حالی که جنگ تجاوزکارانه ناعادلانه به راه انداخته‌اند، هیچ مکان امنی در قلمرو آن‌ها وجود ندارد.» گفتنی است که با گذشت بیش از یک سال از آغاز درگیری‌ها میان روسیه و اوکراین، دو طرف حمله‌هایی را همواره بر مواضع یکدیگر انجام داده‌اند.

تهران: تا یک ماه دیگر ایران و عربستان سفارت‌خانه‌های خود را بازگشایی خواهند کرد

وزارت امور خارجه ایران اعلام کرده است که از زمان انعقاد توافق‌نامه میان این کشور و عربستان سعودی در ۱۰ مارچ سال روان میلادی، دو کشور ظرف دو ماه سفارت‌خانه‌های خود را بازگشایی خواهند کرد.

ناصر کنعانی، سخنگوی وزارت امور خارجه ایران، روز دوشنبه، ۱۷ اپریل، در یک نشست خبری گفته است: «همان‌طور که پیش از این میان مقامات دو کشور توافق شده بود، تا ۹ ماه می (۱۹ ثور) بتواند دفتر ماموریت‌های دیپلماتیک خود در عربستان سعودی را بازگشایی کند.»

او افزوده است: «ما و طرف سعودی اصرار داریم سفارت‌خانه‌ها را در موعد مقرر باز کنیم تا به‌ویژه زائران ایرانی بتوانند با استفاده از خدمات ارائه‌شده توسط سفارت، به مکه سفر کنند.»

ناصر کنعانی همچنان خاطرنشان کرده که تهران نیز از ملک سلمان، پادشاه عربستان سعودی، برای بازدید از ایران به‌طور رسمی دعوت کرده است.

گفتنی است که روابط دیپلماتیک ایران و عربستان سعودی پس از آن در سال ۲۰۱۶ میلادی قطع شد که در پی اعدام شیخ نمر، یک روحانی شیعه در عربستان، گروهی در اعتراض به این اقدام سعودی به نمایندگی‌های دیپلماتیک این کشور در ایران حمله کرد.

آشتی دو کشور پس از هفت سال تنش با میانجی‌گری چین رقم خورد.

قرار است پس از پایان ماه رمضان ابراهیم ریسی، رئیس‌جمهور ایران، به عربستان سعودی سفر کند.

افزایش تلفات درگیری‌ها در سودان؛ بیش از ۱۸۰ تن کشته و یک هزار و ۸۰۰ تن زخمی شدند

سازمان ملل متحد از افزایش رقم تلفات درگیری‌های سه روز گذشته در سودان خبر داده و گفته است که در پی این درگیری‌ها بیش از ۱۸۰ تن کشته و دست‌کم یک هزار و ۸۰۰ تن دیگر زخمی شده‌اند.

فولکر برتس، نماینده ویژه سازمان ملل در سودان، روز دوشنبه، ۱۷ اپریل، وضعیت جاری در این کشور را «پیچیده» توصیف کرده و افزوده که پیش‌بینی این‌که تعادل قدرت در میدان به کدام سمت تمایل دارد، دشوار است.

او از رهبران ارتش سودان و شبه‌نظامیان واکنش سریع این کشور خواسته است که به خشونت‌ها پایان دهند.

گفته می‌شود ارتش سودان و شبه‌نظامیان واکنش سریع در درگیری‌های سه روز گذشته از سلاح‌های سبک و سنگین علیه هم‌دیگر استفاده کرده‌اند.

اطلاعات حاکی از آن است که در پی شدت درگیری‌ها، پروازها در میدان هوایی بین‌المللی خرطوم متوقف شده است.

مکرون: اعتراض مردم را می‌شنوم، اما قانون بازنشسته‌گی لازم بود

با تصویب این اصلاحات، سن بازنشسته‌گی در این کشور تا سال ۲۰۳۰ به‌تدریج به ۶۴ سال افزایش خواهد یافت.

گزارش می‌گوید که در بسیاری از نقاط دیگر فرانسه، تظاهرات مسالمت‌آمیز ادامه داشت و مردم در مقابل ساختمان‌های شهر با صدای قالمه‌ها و تابه‌هایی که به‌عنوان طبل استفاده می‌شد، شعار می‌دادند و می‌رقصیدند. بسیاری این تغییرات را رد کرده و استدلال می‌کنند که دولت می‌توانست به جای آن، مالیات بر ثروت‌مندان یا کارفرمایان را افزایش دهد.

گفتنی است که قانون مناقشه‌برانگیز اصلاح حقوق بازنشسته‌گی که منجر به تظاهرات اعتراضی سراسری در فرانسه شده، روز جمعه، ۱۴ اپریل، به امضای امانویل مکرون، رئیس‌جمهور این کشور، رسیده و در روزنامه رسمی منتشر شده است.

این قانون سن بازنشسته‌گی را از ۶۲ به ۶۴ سال افزایش می‌دهد و پس از این به اجرا درخواهد آمد.

امانویل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، می‌گوید که خشم و اعتراض مردم نسبت به افزایش سن بازنشسته‌گی از ۶۲ به ۶۴ سال را می‌شنود، اما تاکید می‌کند که برای سرپا نگه‌داشتن سیستم بازنشسته‌گی، بالا رفتن سن جمعیت لازم است.

خبرگزاری فرانسه روز دوشنبه، ۱۷ اپریل، گزارش داده است که در بسیاری از شهرها، مخالفان اصلاح قانون بازنشسته‌گی در جریان سخنرانی تلویزیونی مکرون خطاب به ملت، به جاده‌ها آمدند و «مکرون به ما گوش نمی‌دهد، ما به او گوش نمی‌دهیم!» را شعار داده‌اند.

براساس این گزارش، در پاریس تجمعات به‌سرعت به تظاهرات خودجوش در چندین محل تبدیل شد و برخی از مردم سطل‌های زباله را به آتش کشیدند. صدها تن در شهرهای غربی رن و نانت نیز راه‌پیمایی کردند.

امریکا با نوسازی بخشی از ناوگان «اف-۱۶» ترکیه موافقت کرد

این بسته اولین فروش بزرگ ادوات نظامی به ترکیه خواهد بود که کنگره تایید می‌کند. سخنگوی وزارت امور خارجه امریکا در بیانیه‌ای گفته است: «ترکیه متحد با ارزش ناتو است. دولت بایدن از تلاش‌های ترکیه برای ارتقای استاندارد هواپیماهای هوایی ناوگان F-16 خود حمایت می‌کند.»

قرارداد نوسازی F-16 در پی موافقت ترکیه با پیوستن فنلند به «ناتو» و نشانه‌هایی از کاهش تنش بین ترکیه و یونان، پیش از انتخابات ترکیه در ماه آینده صورت گرفته است.

این در حالی است که پیش از این رییس کمیته روابط خارجی سنای امریکا، با اشاره به تحرکات ترکیه علیه یونان و قبرس گفته بود که انقره لیاقت برخوردار از جنگنده‌های پیشرفته «اف-۱۶» را ندارد.

دولت جو بایدن، رییس‌جمهور ایالات متحده، با نوسازی سامانه راداری و الکترونیک هوانوردی (اویونیک) ناوگان جت‌های «اف-۱۶» ترکیه موافقت کرده است. روبرتز روز دوشنبه، ۱۷ اپریل، گزارش داده است که این قرارداد به ارزش ۲۵۹ میلیون دالر امضا شده است. دولت امریکا پس از تایید غیررسمی کمیته‌های کنگره قرار است با فروش یک بسته کوچک، جنگنده‌های اف-۱۶ ترکیه را نوسازی کند.

بربنیاد گزارش روبرتز، وزارت امور خارجه امریکا موافقت به این موضوع را به اطلاع کنگره این کشور رسانده است.

در عین حال، درخواست ترکیه برای خرید جت‌های اف-۱۶، در بوجوه ادامه مخالفت در کنگره، در حاله‌ای از ابهام قرار دارد.

اگر کنگره در طول فرایند تایید رسمی آن را تایید کند،

گوترش: میلیون‌ها تن در یمن از اثرات فاجعه‌بار جنگ رنج می‌برند

آنتونیو گوترش، دبیر کل سازمان ملل متحد، می‌گوید که میلیون‌ها تن در یمن از اثرات فاجعه‌بار جنگ‌ها در این کشور رنج می‌برند.

گوترش یامداد دوشنبه، ۱۷ اپریل، در توییتی نگاشته است که تنها یک راه‌حل مسالمت‌آمیز می‌تواند به رنج مردم یمن پایان دهد.

او افزوده است: «رهبران باید نیازهای مردم‌شان را در اولویت قرار دهند و به آن‌ها فرصتی برای بازیابی و بازسازی زنده‌گی و کشورشان بدهند.»

گفتنی است که جنگ یمن در سال ۲۰۱۴ زمانی آغاز شد که شورشیان حوثی مورد حمایت ایران، صنعا، پایتخت و بخش اعظم قسمت‌های شمالی این کشور را تصرف کردند. چند ماه پس از آن، ائتلافی از کشورهای عربی به رهبری عربستان سعودی با پشتیبانی امریکا، برای سرکوب شورشیان و بازگرداندن دولت یمن که در سطح بین‌المللی به رسمیت شناخته شده بود، در این کشور مداخله نظامی کردند.

جنگ یمن که در سال‌های اخیر به یک جنگ نیابتی منطقه‌ای بدل شده، تاکنون بیش از ۱۵۰ هزار کشته برجای گذاشته است که بیش از ۱۴ هزار و ۵۰۰ تن این قربانیان را افراد غیرنظامی تشکیل می‌دهند.

این جنگ همچنین بدترین بحران انسانی جهان را ایجاد کرده است؛ طوری که میلیون‌ها تن در این کشور از کمبود غذا و مراقبت‌های پزشکی رنج می‌برند و کشور تا آستانه قحطی پیش رفته است.